

För glädjen det ger For the joy it brings

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 28.9.2009

Stormy Becker Falso

Om någon hade sagt mig att jag en dag skulle vara praktiserande (själavårdare) i Kristen Vetenskap, skulle jag ha skrattat åt tanken. När jag gått ut gymnasiet var min närmaste tanke: "Hurra! Jag behöver aldrig sätta foten i en Kristen Vetenskaps kyrka igen!" Fri och oberoende – varför binda sig till en kyrkoorganisation? Jag beslöt mig för att jag skulle ha kul.

Jag var säker på att jag inte behövde Gud. När något gick galet sade jag: "Gud, bara hjälp mig den här gången så skall jag ändra på mig." Men jag höll aldrig min del av avtalet – fast Han alltid höll sin.

Ett tag efter examen arbetade jag i ett varuhus. En morgon var det en arbetskamrat som drog mig åt sidan. Hon hade blivit våldtagen och slagen. Vi hittade en lugn hörna där vi kunde prata. Jag frågade om hon hade kontaktat polisen men hon sade att hon inte kunde göra det eftersom hon var prostituerad. Det var som om en strömbrytare hade slagits på i mig. Jag kände en oändlig, andlig, kärlek till henne. Meningar om Guds godhet strömmade ur min mun. Tankar från Kristen Vetenskap som jag skjutit åt sidan kom flödande tillbaka. Mot slutet av vårt samtal hade svullnaderna i hennes ansikte gått ner. Jag var alldeles överväldigad, och lämnade vårt samtal med insikten om att det var dags för mig att uppfylla min del av avtalet med Gud. Inom några dagar hade hennes blånader helt försvunnit. Hon hade inte bitt mig om hjälp i bön, men jag kände att min inspiration hade haft en helande verkan.

Ändå var det inte förrän fyra år senare, när jag var mycket sjuk och inte kunde gå, som jag sökte efter helande i Bibeln och *Vetenskap och hälsa*. Jag läste om Gud, som älskar oss alla, och att jag var värd alla Hans välsignelser, inklusive hälsa. Jag blev fullständigt helad, och denna sjukdom har inte kommit tillbaka. Men jag gjorde fortfarande motstånd mot att delta i kyrkan. Då bad mig min mor att jag skulle köra henne till ett föredrag i Kristen Vetenskap, och jag stannade och lyssnade. När jag åkte därifrån kände jag att jag ville ha hela KV. Jag började ana hur befriande – i stället för begränsande – det kunde vara. Jag såg att mitt förhållande till Gud var för mig att upptäcka, och att jag inte var begränsad av mitt förflutna eftersom nuet är det enda.

Jag blev medlem i en grenkyrka i Kristen Vetenskap och tog sedan klassundervisning i Kristen Vetenskap, vilket var en vändpunkt. Klassundervisningen förstärkte vad mina studier uppenbarade, och jag blev mer organiserad och grundlig i mina böner. Klassen hjälpte mig se att det alltid är Gud som helar, ger oss svaret – precis som Han gjorde den där dagen i varuhuset. Att börja förstå detta var som att ta ett steg tillbaka för att betrakta ett konstverk (att få en helhetsbild av vad det innebär att tillämpa Kristen Vetenskap och hjälpa andra i bön) i stället för att koncentrera sig på detaljer om vad *jag* hade gjort eller behövde göra.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@cpsps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

Jag upptäckte också att mycket gott kunde komma av att först gå till Gud. Jag hade alltid varit redo med en gryta eller kakor, att ta hand om ungar eller sälja hembakat till välgörande ändamål – men plötsligt betydde verkligt hjälparbete att se människor som Gud ser dem, att vara redo att se deras andliga skönhet. Och jag längtade efter att göra detta genom att hela andra på andlig väg.

Steget in i offentlig praktik i Kristen Vetenskap var att gå från att tillämpa den i mitt eget liv till att se att det goda är tillgängligt för alla. När jag blev mer disciplinerad hittade jag "bönehörn" var jag än var – när jag tittade på mina barns idrottsövningar eller i en kö i livsmedelsaffären. Jag kände mig mer koncentrerad i mina egna studier och hur jag tillämpade det jag lärde mig. Det resulterade i att människor började ringa mig och begära hjälp i bön – och inte bara Kristen Vetenskapare.

Till att börja med kunde tack för mina böner vara ett litet kort, en kram, en check eller en lunch, så jag kanske inte tänkte på det som en etablerad verksamhet. Men när jag började vänta mig att telefonen skulle ringa med begäran om hjälp förstod jag att det var just det jag hade. Det var en förväntan att se Guds godhet i verksamhet varje dag. Och jag bad Honom om hjälp att känna kärlek och låta mig vara beredd att hjälpa andra.

En annan svårighet var min föreställning att när man var etablerad praktiserande i KV skulle man sitta i ett kontor bredvid telefonen. Men jag upptäckte att det inte är ett arbete man kan slå på och av. Det var alltid med mig, och med en mobiltelefon blev det lättare att alltid vara tillgänglig och färdig att hjälpa i bön om jag så var ute och vandrade, var på stranden eller till och med höll på att prova skor.

Jag ville ändå inte gå ut och annonsera min verksamhet. Hur skulle det bli med familjen? Men så upptäckte jag att jag kunde låta Gud planera schemat och uppenbara sin plan. Att planera normala aktiviteter som ärenden och middag med familjen blev naturligt. Det tycktes mig att det inte fanns något bättre sätt att tacka Gud för det goda i mitt liv än att ha en etablerad verksamhet som praktiserande. Jag ansökte om att få annonsera i *The Christian Science Journal* och kom in i januari 2006.

När jag konsekvent accepterar att Gud styr, förenar min verksamhet och min familj och låter båda blomstra, inser jag att begreppet "ha kul" har fått ett helt nytt innehåll. Att hjälpa andra i bön fyller varje dag med glädje.